

Rechtbank Den Haag, sector Bestuursrecht
t.a.v. dhr. A.D. Moennasing
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

Stadhuisplein 1
Postbus 13
2400 AA Alphen aan den Rijn
Telefoon: 14 0172
E-mail: gemeente@alphenaanrijn.nl
Website: www.alphenaanrijn.nl

Zaaknummer
235614

Datum
18 juli 2019

Contactpersoon
ing. R. Prins

VERZONDEN 18 JULI 2019

Onderwerp
Aanvullend verweer i.v.m. beroep van J.C.J. van
Alphen (zaaknr.: SGR 19/921 WABOM)

Geachte heer Moennasing,

Naar aanleiding van het beroepschrift van de heer J.C.J. van Alphen (hierna: appellant), gericht tegen ons besluit op bezwaar d.d. 11 december 2018 – waarbij het besluit van 6 juli 2018 tot het verlenen van een omgevingsvergunning voor het bouwen van een kas, een waterbassin en het veranderen van 3 in/uitritten op het perceel Dijkgraafweg naast 23 te Hazerswoude-Dorp (V2018/362), in stand is gelaten – delen wij u het volgende mede.

Verweerschrift

Bij brief van 6 mei jl. ons verweer op het beroepschrift van appellant aan u kenbaar gemaakt.

Aanvulling beroep

Via uw brief van 20 mei jl. heeft u ons een door appellant ingediende aanvulling op zijn beroepschrift toegezonden. Deze aanvulling geen ons aanleiding voor het kenbaar maken van de volgende reactie.

1. Verslag hoorzitting en andere stukken

Op grond van artikel 16 van de Verordening behandeling bezwaarschriften Alphen aan den Rijn 2014 wordt van een hoorzitting van de commissie bezwaarschriften in eerste instantie uitsluitend een audio-opname gemaakt. Een schriftelijk verslag wordt opgesteld indien een belanghebbende daarom verzoekt of als er in de betreffende zaak beroep is ingesteld.

In verband met het onderhavige beroep is op basis van de audio-opname (alsnog) een schriftelijk verslag van de hoorzitting van de commissie bezwaarschriften d.d. 2 oktober 2018 opgesteld en dit verslag is samen met andere op dossierstukken aan uw rechtbank toegezonden. Een door appellant gedaan verzoek tot toezending van het verslag is bij ons niet bekend.

Het schriftelijke verslag houdt naar onze mening een zakelijke vermelding in van wat over en weer is gezegd en wat verder ter zitting is voorgevallen. In het verslag wordt ook melding gemaakt van de grieven van reclamant met betrekking tot de bochtstraal. De overige grieven van appellant ten aanzien van het verslag kunnen wij niet plaatsen.

Vergunninghouder is als derde-belanghebbende betrokken bij de behandeling van het door appellant gemaakte bezwaar en heeft een eigen verweerstuk (Reactie van vergunninghouder op bezwaar) bij de commissie bezwaarschrift ingediend. Bij brief van 18 september jl. heeft de commissie bezwaarschriften de op de zaak betrekking hebbende stukken aan appellant toegezonden. Of en waarom het betreffende verweerstuk niet hieraan is toegevoegd, is ons niet bekend. Van de in het stuk weergegeven opvatting heeft vergunninghouder tijdens de zitting ook melding gemaakt, zodat appellant met het eventueel ontbreken daarvan niet onevenredig is benadeeld. De op het stuk weergegeven (handgeschreven) opmerkingen zijn voorts niet van onze zijde gemaakt.

2. Strijdig met het bestemmingsplan

PCT-terrein

Appellant stelt dat op het sierteeltbedrijf dat zich op het onderhavige perceel heeft gevestigd daar niet thuishoort en dat dit bedrijf zich zou moeten vestigen op het PCT-terrein (Pot- en ContainerTeelt-terrein, het bedrijventerrein van de Greenport Boskoop) omdat het bedrijf is gespecialiseerd in pot- en containerteelt en niet is gebonden aan veengrond. Daarbij verwijst appellant naar de planuitgangspunten welke staan vermeld in de toelichting van het desbetreffende bestemmingsplan en die als volgt luiden:

‘Naast de uitbreidings- en ontwikkelingsmogelijkheden van de huidige sierteeltbedrijven, is ook onder bepaalde voorwaarden nieuwvestiging van sierteeltbedrijven mogelijk. Voor sierteeltbedrijven binnen het sierteeltgebied bestaat de mogelijkheid dat er nieuwe bouwvlakken toegekend worden. Voor nieuwe sierteeltbedrijven die zich specialiseren in de pot- en containerteelt, en daardoor niet aan veengrond gebonden zijn, geldt dit niet. Deze bedrijven dienen zich te vestigen op het PCT-terrein in de gemeente Rijnwoude.’

Ten eerste zij opgemerkt dat de onderhavige vergunning is verstrekt aan Murbo Holding B.V. Dit betreft een financiële holding, gevestigd op de Burgemeester Smitweg 46 te Hazerswoude-Dorp. Op dit perceel is de kwekerij Erik de Boer Plants B.V. sinds 2006 gevestigd. Het assortiment van de kwekerij bestaat hoofdzakelijk uit rotsplanten. Erik de Boer Plants B.V. is een dochteronderneming van Murbo Holding B.V. en volgens openbare publicaties van de Kamer van Koophandel is Murbo Holding B.V. bestuurder/gevolmachtigde bij de rechtspersoon Erik de Boer Plants B.V. Daar waar appellant stelt dat ter plaatse sprake is van de vestiging van een nieuw bedrijf delen wij die mening daarom niet. Er is sprake van een uitbreiding van een bestaand bedrijf op een nieuwe locatie. Tussen beide locaties ligt bovendien slechts een paar honderden meters.

Daarnaast heeft, zoals wij in ons eerder verweerschrift al hebben gemeld, het onderhavige perceel in het bestemmingsplan de bestemming Agrarisch – Sierteelt en zijn de gronden met deze bestemming bedoeld voor sierteeltbedrijven, waarbij in het plan onder sierteelt wordt verstaan: *de teelt van siergewassen al dan niet met behulp van kassen en al dan niet gecombineerd met de handel in boomkwekerijgewassen en vaste planten alsmede pot- en containerteelt*. De planregels van het bestemmingsplan verzetten zich daarom niet tegen pot- en containerteelt. Bovendien doet het bedrijf in de teelt van siergewassen.

Volgens vaste jurisprudentie (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 16 maart 2016, ECLI:NL:RVS:2016:682) heeft de plantoelichting van een bestemmingsplan geen bindende kracht. Het juridisch bindende deel van een bestemmingsplan bestaat enkel uit de planregels en de verbeelding. Alleen bij onduidelijkheden over de inhoud van planregels kan de toelichting voor een redelijke uitleg van de planregels uitkomst bieden.

In deze laten de planregels onzes inziens aan duidelijkheid niets te wensen over. Om die reden bestaat er geen aanleiding om de planregels uit te leggen, ook niet als uit de plantoelichting een bedoeling zou blijken die niet (geheel) strookt met de letterlijke tekst van de planregels zelf.

Zijdelingse perceelgrens

In zowel het primaire besluit, alsook in het aan de commissie bezwaarschriften toegezonden verweerschrift, is aangegeven dat het project niet (zonder meer) past in het ter plaatse geldende bestemmingsplan. De omgevingsvergunning ziet daarom tevens in de activiteit Handelen in strijd met regels R.O. (artikel 2.1 lid 1 onder c van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht).

Daarbij is onderkend dat de strijdigheid onder meer betrekking heeft op de afstand tot de zijdelingse perceelgrens. In het primaire besluit is de medewerking aan een afwijking met betrekking tot dit aspect gemotiveerd. In het aan de commissie bezwaarschriften toegezonden verweerschrift heeft in verband met het bezwaarschrift van appellant een nadere uitleg van deze motivering plaatsgevonden. Wij zijn van mening dat er sprake is van een deugdelijke motivering van de afwijking.

Voor de afwijking van de afstand tot de zijdelingse perceelgrens is in het bestreden besluit gebruik gemaakt van een binnenplanse afwijkingsmogelijkheid. Deze afwijkingsmogelijkheid ziet, zoals appellant terecht stelt, alleen op de mogelijkheid voor afwijking voor gebouwen en niet voor andere bouwwerken. Voor wat betreft het waterbassin had van deze afwijkingsmogelijkheid daarom geen gebruik kunnen worden gemaakt. Voor zover volgen wij het standpunt van appellant. Daar waar appellant stelt dat de afwijkingsbevoegdheid ook niet kan worden toegepast voor wat betreft de kas, volgen wij appellant echter niet; een kas betreft namelijk een bouwwerk dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt, dus een gebouw.

In het bestemmingsplan is geen andere afwijkingsmogelijkheid opgenomen waarmee voor wat betreft het waterbassin medewerking aan de afwijking tot de zijdelingse perceelgrens kan worden verleend. Evenmin biedt artikel 2.12 lid 1 onder a sub 2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht jo. artikel 4 van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht (zgn. kruimelafwijkingen) daarvoor in deze ruimte. Er wordt derhalve geconstateerd dat medewerking aan de activiteit Handelen in strijd met regels R.O. alleen mogelijk is via artikel 2.12 lid 1 onder a sub 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en de daarvoor geldende uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht ten onrechte achterwege is gelaten.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in haar uitspraak van 16 januari 2013 (ECLI:NL:RVS:2013:BY8568) geoordeeld dat met artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht een besluit ingeval van een schending van een vormvoorschrift in stand worden gelaten en dat het ten onrechte achterwege laten van toepassing van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht als schending van een vormvoorschrift in de zin van artikel 6:22 van de Algemene bestuursrecht kan worden aangemerkt.

Naar onze mening kan in deze het ten onrechte achterwege laten van toepassing van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht met toepassing van artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht worden gepasseerd. Daarbij is overwogen dat er daardoor geen benadeling van appellant plaatsvindt omdat hij door middel van de bezwaarprocedure de gelegenheid heeft gekregen zijn belangen kenbaar te maken. Ook is het aannemelijk dat door het achterwege laten van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure geen anderen (potentieel belanghebbenden) worden benadeeld omdat de betreffende afwijking uitsluitend betrekking heeft op de erfgrans van de percelen van appellant en vergunninghouder.

Ook het feit dat in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht staat vermeld dat een ieder bij een openbare voorbereidingsprocedure in de gelegenheid wordt gesteld tegen een ontwerpbesluit zienswijzen in te dienen, maakt het vorenstaande niet anders. Hoewel ook een zienswijze van een niet-belanghebbende bij de besluitvorming wordt betrokken, is dit voor de vraag of een dergelijk gebrek met artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht kan worden gepasseerd niet van belang, nu het bij toepassing van dat artikel uitsluitend gaat om de vraag of belanghebbenden door het in stand laten van het besluit worden benadeeld. Voor dit oordeel wijzen wij u op de uitspraak van Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 25 oktober 2017 (ECLI:NL:RVS:2017:2873).

3. Hemelwater

Appellant stelt dat er sprake is van strijd c.q. een evidente privaatrechtelijke belemmering is op grond van artikel 5:52 van het Burgerlijk Wetboek. Ingevolge dit artikel is een eigenaar verplicht de afdekking van zijn gebouwen en werken zodanig in te richten, dat daarvan het water niet op eens anders erf afloopt.

In het aan de commissie toegezonden verweerschrift is al op dit privaatrechtelijke aspect ingegaan. Daarenboven zij opgemerkt dat er, gelet op de afstand tussen erf van appellant en de betreffende bebouwing, geen sprake is van een rechtstreekse afwatering van het waterbassin of de kas op het perceel van appellant.

Wij zijn en blijven derhalve van voor het oordeel dat er geen sprake is van een privaatrechtelijke belemmering met een evident karakter die aan verlening van de omgevingsvergunning in de weg zou moeten staan.

4. Strijd met het Bouwbesluit

Appellant stelt dat het waterbassin niet voldoet aan de eisen van het Bouwbesluit omdat er geen deugdelijk geotechnisch vooronderzoek daarvoor heeft plaatsgevonden. Ook zijn volgens appellant ten onrechte geen eisen gesteld aan de geotechnische aspecten van het bouwen van het waterbassin.

Op grond van afdeling 2.1 Algemene sterkte van de bouwconstructie van het Bouwbesluit dient een bouwconstructie in voldoende mate bestand te zijn tegen de daarop werkende krachten. Onder een bouwconstructie wordt is het Bouwbesluit verstaan: onderdeel van een bouwwerk dat bestemd is om belasting te dragen. In de nota van toelichting wordt dit begrip nader omschreven: een bouwconstructie is elk onderdeel van een bouwwerk dat is bestemd om belasting te dragen. Dat kan bijvoorbeeld een dragende wand, een vloer, een trap of hellingbaan, een ruit of de dakconstructie zijn. Onder belasting wordt in dit verband verstaan: elke oorzaak van krachten op of vervormingen in de bouwconstructie. In artikel 2.4 lid 1 van het Bouwbesluit wordt de bepalingsmethode aangehaald voor steen-, beton-, glas-, bevestiging van dakbedekking-, metaal- en houtconstructies. In lid 2 van dit artikel wordt verwezen naar een bepalingsmethode voor bouwconstructies van een ander materiaal genoemd.

Het onderhavige waterbassin bestaat primair uit een gat in de grond met daarom heen grondwallen. De grondwallen ten behoeve van een waterbassin legt men aan of plaatst men waarbij een natuurlijk talud wordt toegepast. Daardoor is er naar onze mening geen sprake is van een bouwwerk met een bouwconstructie en hoeft het waterbassin dan ook aan geen enkele bepalingsmethode genoemd in het Bouwbesluit getoetst worden. Wij stellen ons daarom op het standpunt dat vanuit het Bouwbesluit geen constructieve eisen op het waterbassin van toepassing zijn.

Voorts zij opgemerkt dat aan de bij bezwaar in stand gelaten omgevingsvergunning voorschriften zijn opgenomen, waarbij onder meer is bepaald dat voor bouwwerkzaamheden constructieve gegevens overgelegd moeten worden. Voor zover het waterbassin wel als bouwconstructie zou moeten worden aangemerkt, kunnen op grond van deze voorschriften alsnog constructieve gegevens van het waterbassin worden opgevraagd en beoordeeld.

5. Bewijs m.b.t. zetting

Appellant stelt dat bij de beslissing op bezwaar niet is ingegaan op het door hem aangeleverde bewijs van zetting waterwege het waterbassin.

Het bewijs van appellant bestaat uit een aantal algemene documenten en (beschreven) eigen waarnemingen en berekeningen. Appellant heeft in zijn bezwaar- en beroepschrift geen concrete feiten en omstandigheden naar voren gebracht waaruit aannemelijk wordt dat er sprake is van zetting vanwege het onderhavige waterbassin. Zoals uit de aan u toegezonden stukken blijkt, bestaat tussen appellant en vergunninghouder bovendien een verschil van mening hierover. Reeds vanwege dit verschil van mening (waarover bovendien (nog) geen uitspraak door een burgerrechter is gedaan) kan conform vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State geen sprake zijn van een privaatrechtelijke belemmering met een evident karakter.

Daarenboven zij opgemerkt dat de opdrachtgever en/of diens aannemer/bouwer aansprakelijk is voor schade die ontstaat of ontstaan is tijdens en als gevolg van de bouwwerkzaamheden, ook als zal deze schade pas na beëindiging hiervan aan het licht treden. Appellant kan deze partijen voor (eventuele) schade aan zijn perceel en/of de daarop aanwezige bebouwing en andere werken aansprakelijk stellen.

6. Bochtstraal

Het bestreden besluit ziet (tevens) in het veranderen van een drietal inritten. Op de meest noordelijk gelegen inrit is een erfdienstbaarheid gevestigd. Deze inrit mag daarom tevens door appellant worden gebruikt. De grieven van appellant hebben geen betrekking op de inrit zelf maar op de bochtstraal van het tevens te vernieuwen pad, aansluitend aan de genoemde uitrit en gelegen tussen het waterbassin en de kas. Appellant vindt dat dit nieuwe pad een bocht heeft welke te weinig manoeuvreerimte biedt voor agrarische voertuigen, ter uitvoering van agrarische werkzaamheden op zijn perceel.

Het vernieuwen van het pad staat weliswaar op de van de aanvraag deel uitmakende tekeningen maar betreft een niet-vergunningplichtig onderdeel. Het aanleggen of veranderen van eigen paden/wegen ten behoeve van de daarvoor geldende bestemming is op grond van het bestemmingsplan zonder meer toegestaan. Daarbij zij volledigheidshalve opgemerkt dat de vergunningsactiviteit Uitrit aanleggen of veranderen uitsluitend betrekking heeft op de aansluiting van het (eigen) pad op de openbare weg.

De betreffende grieven kunnen naar onze mening dan ook niet leiden tot weigering van het bestreden besluit. Overigens kunnen wij de grieven ook niet geheel plaatsen omdat appellant in een andere bezwaarprocedure te kennen heeft gegeven dat zijn perceel particulier eigendom is en nooit meer voor sierteelt beschikbaar zal komen (zie bijlage 1).

7. Kasrechten

In het bestreden besluit is medewerking verleend aan een binnenplanse afwijking voor het overschrijdingen van de maximale oppervlakte aan kassen (3000 m²). Een van de onderdelen waarop deze afwijking is beoordeeld betreft: landschappelijke inpassing; er dient sprake te zijn van voldoende landschappelijke inpassing, waarbij een toename aan kassen binnen het sierteeltconcentratiegebied afdoende wordt gecompenseerd.

Op 20 maart 2018 hebben wij de Beleidsnota Landschapscompensatie Sierteeltconcentratiegebied Greenport Regio Boskoop vastgesteld. De beleidsnota voorziet in een (aangepaste) landschapscompensatieregeling die van toepassing is op boom- en sierteeltbedrijven in het sierteeltconcentratiegebied van de Greenport Regio Boskoop die gebruik willen maken van mogelijkheid om meer dan 3.000 m² kasoppervlak op het bedrijfsperceel te realiseren. In paragraaf 4 van deze notitie is aangegeven dat bij herstructurering of schaalvergroting in het sierteeltconcentratiegebied, waarbij samenvoeging plaatsvindt van twee of meer sierteelt- c.q. bedrijfspercelen de landschapscompensatie alleen behoeft plaats te vinden over het meerdere van de op de betrokken percelen aanwezige kasrechten (3.000 m² per bedrijf). Het onderhavige perceel is ontstaan door het samenvoegen van een viertal aparte bedrijfspercelen:

- Eenmanszaak A.A. Harkes - perceel oppervlak ca. 2.400 m² (voorheen kadastraal bekend Hazerswoude, sectie K nrs. 526 en 528)
- J.J. de Bruin - perceel oppervlak ca. 13.000 m² (voorheen kadastraal bekend Hazerswoude, sectie K640 en 641)
- Boomkwekerij C.A. van Vliet - perceel oppervlak ca. 2.700 m² (voorheen kadastraal bekend Hazerswoude, sectie K, nrs. 252 en 227)
- VOF M.P. Lourier - perceel oppervlak ca. 14.000 m² (voorheen kadastraal bekend Hazerswoude sectie K, nr. 639).

Bij elk bedrijf was het op grond van het bestemmingsplan toegestaan om maximaal 3.000 m² kas te realiseren. In het aan de commissie bezwaarschriften toegezonden verweerschrift is er korthedshalve vanuit gegaan dat op het nieuwe perceel pas vanaf een kasoppervlak van 12.000 m² landschapscompensatie hoeft plaats te vinden.

Voor zover appellant in zijn beroep stelt dat het, gelet op de perceeloppervlakten, niet mogelijk is om een kas van 3.000 m² op de percelen van Harkes en Van Vliet te bouwen, delen wij dat standpunt. De gezamenlijke kasoppervlakte dat op alle genoemde percelen kan dientengevolge maximaal ca. 11.000 m² bedragen. Het bestreden besluit voorziet echter in een kasoppervlak van 7.200 m², zodat er geen sprake is van strijd met de voornoemde landschapsregeling.

Zaaknummer
235614

Datum
18 juli 2019

Blad
8 van 9

Conclusie

Gelet op het vorenstaande zijn wij van mening dat aan het bestreden besluit een deugdelijke motivering ten grondslag ligt en, gelet op de voornoemde omissie, het besluit of het rechtsgevolg van dit besluit, onder toepassing van artikel 6:22 van de Algemene wet bestuursrecht, in stand kan worden gelaten.

Wij gaan ervan uit u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,
Burgemeester en wethouders van Alphen aan den Rijn,
namens dezen,

ing. R. Prins
Beleidsmedewerker ruimtelijke ordening

Zaaknummer
235614

Datum
18 juli 2019

Blad
9 van 9

Bijlage 1

Naw gegevens	
Naambeschrijving:	J.C.J. van Alphen
Persoonlijke gegevens	
Ik wil	
E-mailadres	
Telefoonnummer	
Voornamen	
initialen	
Voorvoegsel(s)	
Achternaam	
Geslachtsnaam	
Ik dien het bezwaar in voor mijzelf	Ja
Reden bezwaar	Oneens met het besluit en oneens met het uitgangspunt dat het perceel een boom en of sierteeltbedrijf betreft. Het perceel is al geruime tijd particulier eigendom en zal nooit meer beschikbaar komen voor sierteelt. Het hele proces geeft een tekenend beeld van de gemeente die haar eigen integriteit niet erg hoog in het vaandel heeft staan.
Kenmerk besluit of nummer zaak waarop ik bezwaar indien	V2018/808
Ondertekenaar besluit (indien van toepassing)	College van Burgemeester en Wethouders
Verzenddatum besluit	20190129
Beschrijving waarom ik het niet eens ben met het besluit	<p>Dit was niet gebeurd als gemeente de omgevingsvergunning v2018/362 op een wettelijke wijze had uitgevoerd en zich had gehouden aan de eisen van het bouwbesluit.</p> <p>Gemeente kan het blijkbaar erg slecht hebben dat ik een bezwaar heb ingediend tegen de illegale bouwactiviteit v2018/362 en wil hiermee wraak nemen.</p> <p>Uit eerdere toezeggingen gedaan door gemeente blijkt dat er wel degelijk mogelijkheden zijn dat gemeente meewerkt aan vergunning voor deze antennemasten. Dat heb ik zwart op wit staan en zal ik graag gebruiken indien nodig.</p>
Ik wil gehoord worden over het bezwaarschrift	Nee
Akkoordverklaring	Ik verklaar dit formulier naar waarheid te hebben ingevuld

